

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

**A szakképző iskolák
kollégiumai I.**

4. old.

**Kollégiumi nevelés
a tudásalapú társadalomért**

7. old.

Hunyadi Napok Kalocsán

10. old.

XV. évfolyam

2005.

5.szám

Aranypart Középiskola Kollégium, Siófok

Kollégium az Aranyparton

Intézményünk, a siófoki Középiskolai Kollégium és Nevelési Tanácsadó 2005. márciusában ünnepelte fennállásának 15. évfordulóját.

Jubileumi ünnepségünket összekötöttük új nevünk felvételével és a kistérségünkben lévő kollégiumokkal való találkozással. A hagyományos kistérségi sporttalálkozót kiegészítettük, a diákok számára alkotói pályázatot és versmondó versenyt hirdettünk.

A 25 pályázó mintegy ötven pályamunkát nyújtott be, ezek bizonyították, hogy a fiatalok fantáziája kimeríthetetlen, kezűgyessége felülmúlhatatlan. Az ifjúkorral együtt járó fokozottabb érzelmi töltöttség az önkifejezés igényének oka lehet.

A kevés szabadidőnek egyik értéktelítő eltöltési lehetősége az alkotás, valami új létrehozása iránti igény.

A beküldött pályamunkákat kollégiumi diákokból és nevelőkből álló zsűri díjazta.

A pályamunkákból a jubileumi napra kiállítást rendeztünk.

Ha előre tekintünk, 15 év nagyon távolinak tűnik, ha visszanezünk, nagyon gyorsan elmúlt.

Miért volt fontos, nekünk itt dolgozó

pedagógusoknak az eltelt 15 év? Azért, mert a több mint 5400 nap nagy részét a kollégium falai között töltöttük azokkal, akikért ez az intézmény létesült és működik, és reméljük, hogy még hosszú távon szükség lesz rá, vagyis **AZ ITT LAKÓ GYEREKEKÉRT.**

Rövidebb-hosszabb ideig több mint 500 diák lakott kollégiumunkban, 200 fiút és lányt búcsúztattunk, akiknek többsége felsőoktatási intézményben folytatta, folytatja tanulmányait.

A számok nagyon ridegek tudnak len-

ni, még akkor is, ha a tényeket tükrözik.

De a számok mögött előttünk tekintetek villannak fel, melyek nagyon kedvesen mosolyognak, de olykor könyvekkel borítottak.

Jól eső érzés, mikor 1-1 volt diákunk visszatér – és ez nagyon gyakran történik meg – beszámol az életéről, és szeretettel beszél az itt eltöltött évekről.

Számunkra ezek a találkozások azt bizonyítják, hogy a munkánk nem volt hiábavaló, felesleges. Adni tudtunk valamit az itt élőknek, amit mi emberségnek, tisztességnek, becsületességnek, szeretetnek, barátságunk nevezünk „Otthon az, ahonnan elindul az ember.” Lehet, hogy egyes diákok talán azt hitték, elkerülve otthonról sokkal szaba-

dabb életet élhetnek, és a mi elvárásaink „szigorúak”. De mi felnőttek soha nem a gyerekek ellen tettük azt, amit tettünk. Mert számunkra fontosak az itt élők, felelősséget vállaltunk értük, azt szeretnénk, ha a hét öt napján ez lenne az otthonuk.

Ha visszatekintünk, akkor óhatatlanul a kellemes percek, órák jutnak eszünkbe, bár néha nekünk is voltak nehéz napjaink. De a megcsillanó remény mindig új lendületet, hitet adott, hogy érdemes és kell is továbblépni.

Minden ember életében, így kollégiumunk életében is voltak és lesznek is jelentős események.

1990. Ekkor indult a Perczel Mór Gimnáziumban a német kéttanítási nyelvi osztály. Mivel országos beiskolázású volt, ezért a vidéki tanulók részére kollégiumi ellátást kellett biztosítani. A városközponttól több mint 10 km-re egy gyermeküdülőben kapott elhelyezést a 40 diák.

1991. Új épületbe költöztünk, most már nem messze a városközponttól és a középiskoláktól. Itt kedvező, jó feltételek között tudtuk elhelyezni a 120 diákot, a problémát az okozta, hogy a bé-

Kollégium

Kiadja: a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség, a „Kollégiumokért” Sajtóalapítvány megbízásából
Felelős kiadó: Horváth István **Főszerkesztő:** Benda János **Alapító főszerkesztő:** dr. Benedek István
Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Gulyás Béla, Takács Ernő, Dr. Csépe György, Pethes Zoltán,
Szerkesztőség címe: Körösy László Középiskolai Kollégium 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/412-813
Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; **Előfizethető a kiadó címén:** 1417 BUDAPEST, Pf.:11. Tel./fax: (1) 352-9601
E-mail: kollegiumiszovetseg@mail.axelero.hu **Honlap:** www.kollegiumiszovetseg.axelero.hu **Példányszám:** 1500 **Ára:** 200 Ft

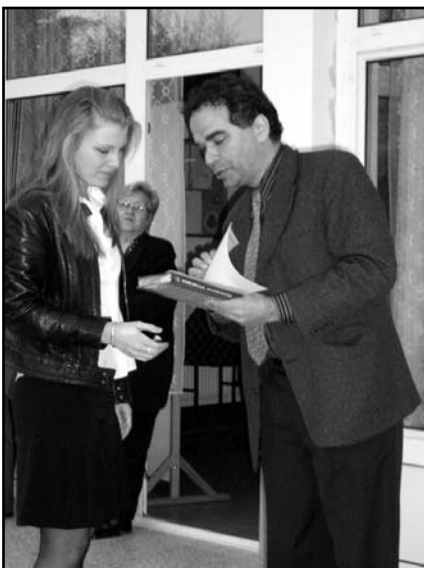

rejt épület szeptembertől június 15-ig volt a miénk, és hogy mit jelentett bérleményben működni, azt igazán csak mi felnőttek tudjuk, akik benne éltünk, reméljük, a gyerekek kevésbé érezték.

1996. Új feladattal, a nevelési tanácsadóval egészült ki tevékenységünk.

1998. Ismét költöztünk, de ez az év különösen fontos volt számunkra. Fenntartónk, Somogy Megye Önkormányzata címzett támogatás segítségével megvásárolta Siófok legszebb helyén, az Aranyparton jelenlegi épületeinket. Lett saját otthonunk, melyet úgy alakíthattunk, ahogy számunkra a legkedvezőbb. Sokat tettünk és teszünk évről-évre azért, hogy minél inkább itthon érezzék magukat az itt lakó diákok.

1999. Amikor kollégiumunk megindult, senki nem gondolt arra hogy fennállásunk 10. évfordu-

lóját abban az évben fogjuk ünnepegni, melyben államalapításunk 1000. évfordulójára és az 1000 éves kollégiumokra emlékezünk. Ekkor kapta meg intézményünk a megye zászlaját és címerét, ekkor vehettük át Áder Jánostól a Himnusz és a Szózat táblaképét.

2005. Ez az év is felsorakozik intézményünk jelentős eseményei sorába. 15 éves lett kollégiumunk és új nevünk lett. Itt az Aranyparton, a 4-5 csillagos szállodák között, a kollégium falain belül 120 csillag található – mondta névadó beszédében Dr. Gyenesei István, a Somogy Megyei Közgyűlés elnöke.

Kevés kollégium mondhatja el magáról, hogy nevelőtestületének tagjai nem

átmeneti állapotnak tekintik a kollégiumban végzendő pedagógiai tevékenységet.

A folyamatos szakmai megújulás, a tenni akarás, a jobbító szándék jellemzi a több mint 10 éve együttműködő nevelőtestületet.

Az elsők között pályáztunk és teljesítettük a Comenius 2000 minőségirányítási programot. 2003. szeptemberében vettük át a „partnerközpontú működést” igazoló oklevelet. Ezt megőrizve jelenleg a folyamatszabályozás kiépítésén munkálkodunk.

Saját kezdeményezésre hoztuk létre a kistérségi munkaközösséget.

2001. tavaszán a szakmai követelmények változása, a növekvő kihívások, és a közös problémák megbeszélésének igénye hozta létre a Kistérségi Kollégiumi Munkaközösséget. Ezek a találkozók a pedagógusok szakmai felkészítése, tapasztalatcseréje mellett jó

versenyzési és ismerkedési lehetőséget teremtenek a kollégista diákok számára is.

A résztvevő négy intézmény a tabi Rudnay Gyula Középiskola és Szakiskola Kollégiuma, az ádándi Fekete István Szakiskola Kollégiuma, Siófok Város Kollégiuma és az Aranypart Középiskola Kollégium tanévenként 1-1 találkozó házigazdái.

Az egyes találkozók kb. 120 – 150 diák vesz részt.

A kollégisták összemérhetik erejüket több sportágban, tudásukat szellemi vetélkedőkön, és bemutathatják tehetségüket a kultúra több ágában.

A sporttalálkozók versenyszámai általában: labdarúgás, asztalitenisz, kézilabda vagy röplabda, sakk és biliárd fiúknak és lányoknak egyaránt.

A kulturális találkozó kategóriái: vers- és próza, táncművészet, hangszeres zene, folklór.

A szellemi vetélkedőn a diákok általános műveltségüket mutathatják be.

A találkozókra az egészséges versenyszellem, a jó hangulat, az egymás segítése, új barátságok, ismeretségek kötése a jellemző.

A szabadidő tartalmas és hasznos eltöltését szolgálják azok a szakkörök, foglalkozások, hagyományos rendezvényeink, kistérségi kollégiumi találkozások, melyek szervezésében, a gyerekek jutalmazásában meghatározó szerepe van a szülőkkel együtt létrehozott „Közösen a jövőnkért” alapítvány, valamint az „Olimpia” Sportegyesületünknek.

Szeretnénk, ha az országból minél többen megismernék kollégiumunkat. Kedvező lehetőségeinket (Balaton, szép környezet) felajánlva, osztálykirándulásokon, a nyári szünetben szeretettel várjuk – kedvező árak mellett – a diákokat, kollégákat.

nikus) képzésben vesz részt.

Ha azt is megvizsgáljuk, hogy a kollégiumokban milyen képzési formák dominálnak, az derül ki, hogy **az intézmények közel kétharmadában (63%) az érettségit is adó képzésben résztvevők vannak többen** (arányuk meghaladja a 60%-ot), a kollégiumok bő egyharmadában (37%) viszont a szakmunkástanulók vannak többségben.

A képzési formák és a településtípusok elemzéséből az derült ki, hogy a nagyvárosi kollégiumok többségében az érettségit adó képzésben résztvevők vannak többen, a községekben működő kollégiumok lakóinak többsége viszont szakmunkástanuló.

Ugyancsak az átlagosnál gyakoribb, hogy a szakmunkástanulók vannak többen a megyei önkormányzatok által fenntartott kollégiumokban és a nem önkormányzati fenntartású kollégiumokban is.

A fiúk-lányok arányát tekintve a kollégiumok között 18 csak lányokat, míg 20 csak fiúkat fogad, **a kollégiumok döntő többsége (80%-a) pedig koedukált.** Az átlagosnál valamivel magasabb a lányok aránya azokban a kollégiumokban, amelyekben az érettségit adó képzési formák dominálnak, és az átlagosnál alacsonyabb azokban, ahol többségben vannak a szakmunkástanulók.

A kollégiumok férőhely adatai igen változatosak. Akad olyan kollégium, ahol mindössze öt fő lakik, míg olyan is, ahol 445 fő. **Átlagosan 118 tanuló lakik egy kollégiumban.** Az intézmények egyötödében 50 főnél kevesebben, közel egy harmadában 50-100 fő között, egy negyedében 101-150 fő, és további egy negyedében 150 fő fölötti a kollégiumi tanulólétszám. A legnagyobb létszámú kollégiumok a megyeszékhelyeken, a legkisebbek pedig a kisvárosokban találhatóak.

Ugyancsak összefüggést tapasztaltunk a kollégiumok létszáma és a tanulók képzési formája között is. Amennyiben az átlagosnál több tanuló lakik azokban a kollégiumokban, ahol az érettségit adó képzés dominál, és az átlagosnál kevesebben laknak ott, ahol a szakmunkástanulók vannak többen.

A kollégiumi vezetők közel fele (46%-a) szerint intézményük a környék legjobbjai közé számít, 52%-uk szerint közepes minőségű, és mindössze 2%-uk

vélekedett úgy, hogy az általa vezetett intézménynek alacsony a presztízse. Az igazgatók által megítélt intézményi presztízszs szoros kapcsolatot mutat a kollégium típusával. **A gimnáziumi tanulókat is befogadó kollégiumok magasabb presztízzsel bírnak, mint a csak szakmai tanulókat befogadók.** És minél több érettségit adó képzésbe járó tanuló lakik a kollégiumban, annál magasabbnak ítéli az igazgató az intézmény presztízst.

Tárgyi feltételek

A szakmai iskolák kollégiumainak túlnyomó többsége (97%) a szakképző iskolával közös igazgatású, és kétharmada közös telken is áll az iskolával, esetleg egy épületen belül használják az egyik szárnyat kollégiumnak. Az iskolákkal egy épület-együttesben működő kollégiumoknak nem csak az az előnyük, hogy többnyire eredetileg is kollégium céljára épültek, hanem az is, hogy a kollégistáknak délután is lehetőségük nyílik az iskola termeinek (pl. könyvtár, számítógépes terem, tornaterem, sportpálya, stb..) és berendezéseinek használatára.

A szakmai iskolák kollégiumainak egy másik része önálló épületben működik. Ezekben az esetekben gyakori, hogy az épület eredetileg nem kollégium céljára épült (pl. kastély, börtön, művelődési ház, vagy laktanya volt, stb..), ami nemcsak az épület célszerűtlen belső szerkezetén, hanem többnyire leromlott állapotán is meglátszik. Az „önálló” kollégiumi épületek esetében a leggyakoribb, hogy az oktatási intézményeket érintő átszervezések és költöztetések eredményeképpen került a kollégium jelenlegi, többnyire nem egészen ideális helyére. Ugyancsak az „önálló” kollégiumi épületek esetében a leggyakoribb az is, hogy a kollégistáknak hosszabb utat kell megtenniük ahhoz, hogy iskoláikba elérjenek.

A kollégiumok háromnegyede egy épülettel rendelkezik, egynegyede pedig több épületben működik. A kollégiumok igazgatói szerint **az épületek több mint fele felújításra szorul, közel egyharmaduk közepesen karbantartott, és mindössze egynegyedük tekinthető jól karbantartottnak.** Központi felújítási költségek híján a kollégiumok egy része pályázati pénzekből, vagy innen-onnan származó megtakarításokból próbálja elvégeztetni a felújítá-

si, tatarozási munkákat, ami lényegében azt jelenti, hogy az adott épület olykor éveken keresztül folyamatos felújítás alatt áll.

A jelenlegi rossz állapot általában a hosszú ideig tartó elhanyagoltság, és a karbantartások hiányának következménye.

Különösen „érettnek” látszanak a felújításra azok az épületek, amelyek eredetileg nem kollégium céljára épültek (kastély, munkásszálló, laktanya stb..), s amelyeknek a felújítása jelentős ráfordításokat igényelne. A kollégiumok épületeinek állapota településtípus és régió szerint nem mutatott jelentős eltérést, viszont azt tapasztaltuk, hogy a helyi önkormányzati fenn tartású kollégiumok vannak a legrosszabb, míg a nem önkormányzati (alapítványi, egyházi) fenntartásúak a legjobb állapotban.

Az adatokból az is kiderült, hogy **a szakmunkástanulókat befogadó kollégiumok rosszabb állapotban vannak, mint azok, ahol többségükben szak-középiskolások és gimnazisták laknak,** és minél nagyobb létszámú egy kollégium, annál valószínűbb, hogy rossz állapotban van az épülete.

Az épületek állapota és az intézmény presztízse is szoros összefüggést mutat, a vezetők intézményeik színvonalát az épületek állapotával is mérik. A felújításra szoruló kollégiumokat gyakrabban tekintik közepes minőségűnek, míg a jól karbantartottakat magasabb presztízssűnek.

A kollégiumok működtetésének egyik fő célja, hogy a gyerekeknek **kényelmes, kellemes, és esztétikus lakáskörülményeket biztosítson.** Azt tapasztaltuk, hogy ennek a célnak jelenleg a szakképző iskolák kollégiumai közül alig néhány képes megfelelni.

A kollégiumok legalapvetőbb helyiségei a hálószobák. A kollégisták közérzetét és életmódját jelentős mértékben meghatározza, hogy a helyiségekben mekkora a zsúfoltság. A gyereklétszám csökkenése miatt az utóbbi években a legtöbb kollégiumban megszűnt a zsúfoltság, vagyis kevesebben laknak egy szobában, mint a korábbi években. Ennek ellenére néhány kollégiumban még mindig vannak ún. „nagy hálószobák”, van olyan kollégium, ahol túl sok gyerek használ egy fürdőszobát, a kollégiumok 13%-ában nincs közös tanulásra alkalmas helyiség, és a kollégiumok egyötödében nincs olyan helyiség, amely kö-

zösségi együttlétekre, a szabadidő közös eltöltésére alkalmas lenne.

A hálószobák férőhelyei az általunk vizsgált kollégiumokban 2 és 17 között szóródtak, **a legtöbb kollégiumban (68%) 4-6 ágyas szobákban laktak a gyerekek. Egy hálószobára átlagosan 5 tanuló, egy fürdőszobára átlagosan 10 tanuló, egy tanulószobára átlagosan 28 tanuló, egy közösségi helyiségre (klubszobára) pedig átlagosan 32 tanuló jutott.**

A helyiségek férőhelyeit illetően a tanuló-összetétel szerint nem tapasztaltunk különbségeket, de az kiderült, hogy minél nagyobb létszámú a kollégium, annál inkább zsúfoltak az egyes helyiségei. A 150 tanulónál többet befogadó kollégiumokban pl. átlagosan 13 gyerek jutott egy fürdőszobára, 36-an jutottak egy tanulószobára, és 37-en egy közösségi helyiségre.

A kollégiumokban lakó tanulók közérzete természetesen nem csak attól függ, hogy milyen minőségű épületekben laknak, és hányan osztoznak egy-egy helyiségen, hanem attól is, hogy milyen bútorok és tárgyak között élnek. A nevelőtanári interjúkból az derült ki, hogy **a hálószobák bútorzata és berendezési tárgyai nagyon vegyes színvonalúak.** Vannak olyan kollégiumok, ahol még mindig emeletes vaságyakon alszanak a gyerekek, de olyanok is vannak, ahol kényelmes heverőkkel bútorozták be a szobákat. Viszonylag kevés olyan kollégium van, ahol a hálószobákban tanulásra alkalmas íróasztalokat is elhelyeztek, ahol a gyerekek olvashatnak vagy tanulhatnak. A legtöbb kollégiumi hálószobából hiányoznak a gyerekek kényelmét szolgáló kiegészítő berendezések (éjjelszekrény, éjjeli lámpa, polcok, stb.), és hiányoznak a hálószobák esztétikai kiegészítői (szőnyeg, függöny, stb.) is.

A kellemes, kényelmes és esztétikus lakásfeltételekhez természetesen a **tisztálkodási lehetőségek** is hozzá tartoznak. A szakképző iskolák kollégiumai ebben a tekintetben még a hálószobáknál is kedvezőtlenebb feltételekkel rendelkeznek. A legtöbb kollégiumban kevés a fürdőszoba (átlagosan 10 gyerekre jut egy), a berendezések pedig rossz minőségűek, és rossz műszaki állapotban vannak.

A bentlakó gyerekeknek valamennyi kollégium biztosít **étkezési lehetőséget**, de az éttermek (vagy étkezők) általában

nem a kollégium, hanem az iskola épületeiben vannak. A napi háromszori fő étkezésen kívül azonban a kamasz korú kollégista gyerekeknek kiegészítő étkezési lehetőségre (teakonyhára) is szükségük van. Nem minden kollégium rendelkezik ilyen helyiséggel, de ahol van, ott is hiányos a felszerelés (nincs hűtőszekrény, mikrohullámú sütő, stb.) és a berendezés (asztal, székek, stb.).

A kollégiumok fontos funkciója az is, hogy nyugodt **tanulási körülményeket**, és kellemes **szabadidős elfoglaltságokat** biztosítson a bentlakó gyerekeknek. Ehhez képest a kollégiumok 13%-ában (általában az eredetileg más célra szánt épületekben) egyáltalán nincs tanulószoba. A kollégiumok egy ötödében pedig nincs közösségi együttlétre alkalmas terem, a gyerekek legfeljebb a folyosó végében nézhetnek Tv-t, fogadhatnak vendégeket, vagy beszélgethetnek egymással.

A kollégiumok bútorzatának és felszerelésének a cseréjét ill. korszerűsítését az intézmények saját erőből, pályázati úton igyekeznek biztosítani. Ebből következően igen nagy különbségeket tapasztalunk a berendezési tárgyak minőségében és mennyiségében is. Tapasztalataink szerint ez részben attól függ, hogy a kollégiumok vezetői mekkora energiát fektetnek a szükséges támogatások megszerzésébe, részben pedig attól, hogy a kollégiumok mellett működő „anyaiskolák” és a fenntartók mennyire képesek és hajlandók anyagilag támogatni a kollégiumot.

Azt tapasztaltuk, hogy az igazgatók **sokkal elégedettebbnek mutatkoztak a kollégiumi helyiségek berendezésével, mint az épületek állapotával.** Válaszaik szerint a tanulószobák berendezésével voltak a legtöbben elégedettek (86%), és a hálószobák, valamint a fürdőszobák berendezéseivel a legkevesebben (72%).

Az adatokból az derült ki, hogy elégedetlenebbek az igazgatók a hálószobák és a tanulószobák berendezéseivel azokban a kollégiumokban, ahol az érettségi adó képzésben résztvevő tanulók vannak többen, míg a fürdőszobák és a közösségi helyiségek berendezései esetében nem tapasztaltunk ilyen különbséget.

A helyiségek berendezéseinek színvonala a kollégium méretétől sem független. Azt tapasztaltuk, hogy ebben a tekintetben is a nagyobb létszámú kollégiumok vannak rosszabb helyzetben. Vagyis mi-

nél kevesebb tanuló lakik egy-egy kollégiumban, annál elégedettebbnek mutatkoztak az igazgatók a helyiségek berendezésével.

A kollégiumok berendezéseit az ott lakó **tanulók sokkal szigorúbban ítélték meg, mint az igazgatók.** Alig egyharmaduk mutatkozott elégedettnek a hálószobák és a közösségi helyiségek berendezésével, és alig egynegyedük találta megfelelőnek a fürdőszobát.

A kollégiumok berendezésének és felszereltségének hiányosságai az elégtelen finanszírozási helyzetből következnek. Amikor azt kérdeztük az igazgatóktól, hogy mire nem jut elég pénz a kollégiumban, több mint négyötödük kevesellte a pénzt a berendezésekre és a technikai fejlesztésekre, és majdnem háromnegyedük kevesellte a pénzt az épület felújításra. Emellett majdnem kétharmaduk kevesellte a pénzt a pedagógusok jutalmazására és a tanulók szociális támogatására is.

Ha a súlyos finanszírozási gondok előfordulását a kollégiumok egyéb jellemzői szerint is megvizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy **anyagi szempontból a budapesti kollégiumok vannak a legjobb helyzetben.** Az átlagosnál többen panaszkodtak az alapműködésre fordítható alacsony támogatásról a megyeszékhelyi és a nagy létszámú kollégiumok igazgatói közül. Az átlagosnál többen panaszkodtak az épület felújítások elmaradásáról a központi térség és az északi régióhoz tartozó kollégiumok vezetői közül, valamint a helyi önkormányzatok által fenntartott, nagy létszámú és a főként szakmunkástanulókat befogadó kollégiumok igazgatói közül. A berendezésekre fordítható támogatásokat viszont főként a dél-dunántúli kollégiumokban, a községekben működő kollégiumokban és a nagy létszámú kollégiumokban hiányolták.

Hogy a berendezések korszerűsítése és az épület felújítás milyen súlyos gondot jelent, azt az is bizonyítja, hogy amikor azt kérdeztük a kollégiumi igazgatóktól, hogy a tárgyi feltételek szempontjából mi jelentette a számukra ebben az évben a legsúlyosabb problémát, **az igazgatók majdnem háromnegyede (73%) említette a gondok között a kollégium berendezéseinek korszerűsítését és majdnem 60%-uk az épületek felújításának problémáját.**

Kollégiumi nevelés a tudásalapú társadalomért

Bevezető

Abban mindenki egyetért, hogy a fejlődés legfontosabb feltétele a tudás, illetve az azon alapuló gazdaság és társadalom - ennek megteremtésén kell fáradozni. A társadalom alapvető érdeke a „kiművelt emberfők sokasága”, tehát az, hogy az emberek mind nagyobb többsége hozzájusson a szellemi tőkéhez, és felhasználja azt.

A tudásalapú információs társadalom paradigmája az Európai Unió oktatáspolitikájában is megjelenik. A „Tanítani és tanulni - a kognitív társadalom felé” koncepcióban az emberi tényező foglal el központi helyet, s a 2000. esztendőől az egyik legfontosabb céllá lépett elő a humánerőforrás-fejlesztés.

A tudásalapú információs társadalom, valamint az oktatási rendszer ennek alakításában játszott szerepe világsszerte foglalkoztatja a kutatókat. Lásunk néhány kérdést, amelyre a szakemberek intenzíven keresik a válaszokat:

- mi a feladata az oktatási rendszernek a tudásalapú társadalomban,
- hogyan működhet a jelenleginél hatékonyabban az oktatás,
- az oktatási rendszer hogyan vonatja be a társadalom minden rétegét a tudáselsajátítás folyamatába,
- az oktatás hogyan alkalmazkodhat a társadalmi változásokhoz, és az abból eredő, megváltozott igényekhez,
- az iskola hogyan veheti fel a versenyt, a tudást és ismereteket közvetítő médiumokkal (írott és elektronikus sajtó, internet, stb.), másfelől hogyan illeszkedhet be a „tudásiparba”,
- az iskolában átadott tudás hogyan kerülhet közelebb a gazdasági igényekhez,
- az iskolában átadott tudás ténylegesen hogyan válhat a fejlődés alapjává,
- hogyan érhető el, hogy a tudás megszerzése egyszerű és gyors legyen,

- melyek azok az egyéni képességek, amelyek az erősödő polgári társadalom és piacgazdaság jellemző elvárásaihoz kapcsolódnak, és milyen képességek szükségesek a tudásalapú társadalomban való részvételhez.

Hosszú ideig a tudásközvetítés az iskolához volt kötve. Az oktatási rendszer számára az utóbbi évtizedben jelent meg egy újabb komoly kihívás, az un. tudásipar létrejötte. Arról van szó, hogy a tudás közvetítésének immár *nem egyedüli* aktora az iskola. Mellette számos intézmény juttat el ismereteket, információkat az emberekhez, és ezt sokszor hatékonyabban is teszik, mint az ehhez szervezett kereteket biztosító iskolarendszer, például tanfolyamok, ismeretterjesztő előadások, távoktatás formájában, és a szóbeli, valamint a médián keresztüli tudásközvetítés mellett kétségkívül az Internet kap egyre nagyobb szerepet.

Az új Köznevelési törvény pontosan meghatározza a középfokú kollégium funkcióit, tartalmi feladatait, és – szemben a korábbi helyzettel - önálló nevelési-oktatási intézményként kezeli: minden kollégiumtól elvárja az önálló érték-, tudás- és kultúráközvetítést. Az intézménytípus immár felelősségében megerősítve, a fentebb említett tudásipar egyik szereplőjeként vesz részt a tudásalapú információs társadalom építésében.

A tudás átalakuló tartalma

Az ipari társadalom „befejezett” tudásban gondolkodott, tehát egy életre szóló – általában az iskolában megszerzett tudás - volt a cél. Ma már erről szó sem lehet, a tudás nem cél, hanem eszköz a társadalmi részvételhez. Életünk végéig kell tanulni, hiszen például a szakmai ismeretek elévülési ideje tíz év körül van. Ezért is rendkívül fontos a tanulók tanulásra, a tudás megszerzésének képességére való megtanítása.

A nevelési-oktatási intézményeknek olyan praktikus ismereteket kell nyújtaniuk, és olyan képességeket kell fejleszteniük, amelyek a kilépők munkaerő-piaci esélyeit növelik, és aktívan hozzájárulnak a fiatalok életkezdési esélyeinek növeléséhez, s a helyállásra való felkészítéshez, s a fiatal versenyképessé teszik. Ezek között előtérbe került az idegen nyelvek ismerete, az európai ismeretek, a modern európai társadalomhoz tartozás tudatának erősítése, a polgári társadalom demokratikus intézményeinek használata, a környezettudatos magatartás. A tanulókat a változó szakmai követelményekre, és igényekre is fel kell készíteni.

A tájékozódásban és az információszerezésben egyre inkább alapkövetelménnyé válik az informatikai tudás: a tudásalapú információs társadalomban való részvétel alapvető feltétele a digitális kultúra elemeinek és eszközeinek (kiváltképp az internet) elsajátítása, illetve használata (információs-kommunikációs technológia).

Az eredményes társadalmi létezés, a sikerességhez szükség tudás egyik válfaja a tények ismerete, tehát a tárgyi tudás; ezért nem hanyagolható el a memória szerepe, illetve fejlesztése sem. A fontos képességek közé soroljuk a kreativitást, a képzelőerőt, s a rugalmasságot.

A tételes tudás fejlesztése mellett a kompetencia fejlesztése kerül egyre inkább a figyelem középpontjába. A kompetencia: a képességen, a tudáson, a kvalifikáción túl a konkrét személyiség önszervező képessége, amelynek birtokában a környezetre hatást tud gyakorolni az egyén, melynek eredményeképpen megfelelő teljesítmény születik. Lényegi mozzanata tehát az *önállóság*. Főbb komponensei a célra-irányultság, a problémamegoldás, a kommunikációs készség, az elméleti ismeretek, az alkalmazott ismeretek, az alkalmazkodó-készség a szervezethez, az emberi kapcsolatok, s az önbizalom.

A tételes tudás fejlesztése mellett a kompetencia fejlesztése kerül egyre inkább a figyelem középpontjába. A kompetencia: a képességen, a tudáson, a kvalifikáción túl a konkrét személyiség önszervező képessége, amelynek birtokában a környezetre hatást tud gyakorolni az egyén, melynek eredményeképpen megfelelő teljesítmény születik. Lényegi mozzanata tehát az *önállóság*. Főbb komponensei a célra-irányultság, a problémamegoldás, a kommunikációs készség, az elméleti ismeretek, az alkalmazott ismeretek, az alkalmazkodó-készség a szervezethez, az emberi kapcsolatok, s az önbizalom.

A kollégium lehetőségei és feladatai

A tartalom jogszabályi keretei

Tény, hogy a kollégium minden időben

vállalt tudás- és kultúrákövetítő szerepet. A jövőben kívánatos tudás, készségek, kompetenciák átadásában változatlanul szélesek a lehetőségei; akár önállóan, akár az iskolai oktatást kiegészítő támogatást tud adni a fiataloknak.

Az utóbbi pár évben az oktatáspolitikai szintjén jelentős előrelépés történt: felismerve a kollégiumi intézményhálózat szükségességét és jelentőségét, a kormány, a törvényhozás intézkedések sorával, törvényalkotással és rendeletekkel igyekezett stabil jogi háttérrel adni az intézményi működés egyre szélesebb területeinek. Ilyen például az eszközökkel való ellátottság szabályozása, a kollégiumi nevelés általános alapelveinek, valamint a tartalom kereteinek meghatározása.

Az oktatásiügyben a kollégiumi nevelés és oktatás szerepének hangsúlyozására mutat az a törvényi előírás, mely szerint a kollégiumi tanulók részére felzárkóztató, tehetség kibontakoztató, speciális ismereteket adó, felkészítő foglalkozásokat, továbbá a szabadidő eltöltését szolgáló foglalkozásokat és a tanulóval való egyéni törődést biztosító foglalkozásokat kell szervezni. Azzal a céllal, hogy a kollégiumból kikerülő életkedésüket, elhelyezkedésüket, vagy akár továbbtanulásukat megkönnyítsük.

A kollégiumi nevelés alapelveit, valamint tartalmát a kollégiumi nevelés országos alapprogramja szabályozza. A dokumentum meghatározza a kollégiumi nevelés elveit, célját, feladatait és követelményeit, útmutatást ad a kollégiumoknak a nevelőmunka egységes értelmezéséhez, az általános nevelési alapelvek megfogalmazásához, és orientációul szolgál a közvetítendő tudástartalom tervezéséhez. (A kollégiumoknak az alapprogramra építve kellett elkészíteniük pedagógiai programjukat.)

A tartalomra vonatkozóan megállapítható, hogy a kollégiumi nevelés fő feladatai közelítenek az - egyébként a tudásalapú informatikai társadalom alapértékeit közvetítő - Európai Unió oktatáspolitikai célokhoz és elvárásokhoz, nevezetesen: felzárkóztatás (hátránykompenzáció), tehetségvédelem, pályaaorientáció, tanulási kultúra kialakítása és megszilárdítása, a társadalmi együttélési normák kialakítása, fejlesztése,

az egészséges és kultúrált életmódra nevelés, s az önismeret fejlesztése. A korszerű műveltség elemeiként meghatározott tartalmi követelmények a kollégiumi nevelésbe és oktatásba az alapprogram műveltségterületein keresztül épülnek be, melyek a következők: tanulásmódszertan, önismeret, pályaválasztás, művészetek, információs kultúra, környezeti nevelés, életmód, életvitel, háztartási ismeretek, egyén és közösség, magyarság, nemzetiségi lét, európaiság.

A keretek tehát adottak, a kollégiumi intézményrendszer sikeres szerepvállalása a tudásalapú társadalom formálásában elsősorban *intézményi szinten* dől el. Az újabb kihívásoknak való megfelelés szempontjából gyakorlati jelentőségű, hogy helyes válaszokat adjanak a következőkre:

- mi legyen a nevelés helyi tartalma
- milyen ismereteket közvetítsen a kollégium
- hogyan vonható be jobban diákság a tudáselsajátítás folyamatába
- hogyan tehetjük eredményesebbé és hatékonyabbá a nevelőmunkát
- hogyan viszonyuljon a nevelés a társadalmi változásokhoz
- hogyan akadályozhatja a kollégium az értékpusztulást, és hogyan tud hatékonyan értékeket közvetíteni
- a kollégium hogyan tudja leginkább segíteni a fiatalokat az életbe való kilépésben
- hogyan képes az intézmény önfejlődését biztosítani.

Tartalomválasztásról, módszerekről

A következőkben a nevelési tartalomra és az alkalmazható módszerekre vonatkozóan szeretnék néhány gondolatot felvetni.

A képességfejlesztésnek valóban figyelembe kell vennie a modern információs társadalom tudás-követelményeit, továbbá fiataljainkat szembesíteni kell azzal, hogy akár gyakran változó elvárásoknak kell megfelelniük. Kerüljük ugyanakkor a pragmatizmust, és a nevelésben, az intézmény szocializációs gyakorlatának kialakításában vál-

tozatlanul biztosítsunk helyet az alapvető humanisztikus értékeknek. Hiszen ... „Az oktatás alapvető küldetése segíteni az egyént abban, hogy – teljes potencialitását állandóan fejlesztve – ne csak a gazdaság keretében felhasználható eszközök egyike legyen, hanem teljes értékkel bíró emberi lényé válhasson.” (Idézet az EU oktatáspolitikájából.)

Ezért a tudásközvetítés tartalmának meghatározásakor helyezünk hangsúlyt az olyan állandó értékeket közvetítő elemekre, mint az *általános műveltség elemei*, valamint az *alapvető erkölcsi szabályok*. Tény, hogy stabil általános műveltség nélkül a társadalomban való aktív részvétel, valamint magas fokú szakmai tudás elsajátítása nemigen képzelhető el, tehát annak életminőséget meghatározó szerepe van. Az általános műveltség fejlesztése a hétköznapi gyakorlati jelentőségén túl eszköze az érték közvetítésnek, az erkölcsi nevelésnek, a személyiség fejlesztésének, az alapvetően fontos tulajdonságok kialakításának (pl. jellem, együttműködés, ítélőképesség, felelősségtudat).

A tudásalapú társadalom felé vezető úton tehát nem csökken a nevelés szerepe, sőt *nő a nevelés felelőssége*. Tanítványaink sajátítsák el az erkölcsi élet alapszabályait – hiszen a társadalmi fejlődéshez való hozzájárulás morális kérdés is. Állampolgári nevelés keretében készítsük fel őket a felnőtt élet kötelességeire, jogaira, a közösségi együttélés szabályaira, a törvények betartására, amely a társadalmi rend alapja.

Az információs tudás, az információs technikák elsajátítása *nem elegendőek* a teljes emberi élethez, nem szabad tehát e téren sem túlzásokba esni. A kreatív és harmonikus életre, tudományra, mesterségre nevelni - a nevelő személyes példamutatásán túl - elsősorban a *tevékenység*: az aktív ismeretszerzés, az olvasás, a kulturális- vagy sporttevékenység útján lehet; az internet önmagában ehhez kevés.

A kollégiumi alapprogram műveltségterületeinek csoportfoglalkozások keretében való teljesítése csupán *egy* a sokfajta lehetséges tevékenység közül. Kerüljük a tanórarendszerű oktatást (tanári előadást, frontális osztálymunkát), hiszen ennek a legrosszabb haté-

konysága, és további terheket ró az egyébként is túlterhelt tanulóinkra. (Egyébként már látható, hogy ez a fajta oktatásszervezési megoldás - ráadásul úgy, hogy az érintett tanulók többsége jelen legyen - a kollégiumban szinte kivitelezhetetlen.)

Olyan változatos, rugalmas tudásközvetítő tevékenységrendszer kell kialakítani, amellyel a kollégium egyfelől teljesíti a központi elvárásokat, ugyanakkor a helyben kitűzött nevelési célok elérését szolgálja, úgy, hogy minden tanuló számára - túlterhelés nélkül - biztosítja a fejlesztésben való részvételt. Keressük tehát a megoldásokat a pedagógiai környezetet színesítésére.

A tartalom és az eszközök kiválasztásánál vegyük figyelembe neveltjeink előképzettségét és érdeklődését, mert ezáltal biztosítható a motiváció fenntartása, az ismeretek hatékony elraktározása. Helyesebb, ha a pedagógus a hagyományos módszerek (kezdeményszerzés, szervezés, magyarázat, problémamegoldás, stb.) alkalmazása helyett a tanácsadás, az irányítás, az ösztönzés, az együttműködés módszerével él. Így jobban biztosítható a tanulói részvétel és öntevékenység fokozása, az önszerveződésen alapuló csoportos tanulói tevékenység és együttműködés, s az önértékelés képességének kialakítása. Jobb lehetőség nyílik a tanulók aktívizálására, az önművelés jelentőségének felismertetésére, a kollégiumi művelődési folyamat, mint pozitív élmény- és sikerforrás elfogadtatására, a kollégiumban megszerzett tudásnak a diákok részéről történő megmutatására, kipróbálására. Ez az oktatási - nevelési környezet alkalmas arra, hogy a kreativitást, az innovációs potenciált előhívja, mobilizálja, továbbá a tanulók közötti különbségeket kezelje.

Az európai oktatáspolitikai szintjén jelentős feladatként fogalmazódik meg a leszakadó rétegek felzárkóztatása. A tudásalapú társadalom építésében ezért a lassabban haladóknak is biztosítani kell a jelenben és a jövőben felértékelődő, a beilleszkedéshez szükséges tudáshoz való jutást. Az információs társadalom alapértékeihez tartozó képességek, készségek, kompetenciák fejlesztésére az ő esetükben fokozott figyelmet kell fordítani, különösen a szövegértésre-szövegalkotásra, a mate-

matikai tudásra, a funkcionális szintű szóbeli és írásbeli kommunikációra. Mindezek azért érdekesek számunkra, mert a kollégiumban jelentős számban találkozunk hátrányos, vagy halmozottan hátrányos helyzetű diákokkal; a hátrányok mindenekelőtt a szocio-kulturális környezetből erednek. E fiatalok nevelési programjában kiemelten fontos - és az iskolával szemben a lehetőségek is jobbak - a viselkedéskultúra, a kreativitás, a problémamegoldó gondolkodás képessége, az önbizalom, a kapcsolatteremtő és kooperációs képesség, az alkalmazkodó-készség, a csoportmunkára való képesség, s a saját munka hatékony megszervezése képességének fejlesztésére. Mivel gyakori a rendezetlen családi háttér, szem elől nem téveszthető szocializációs és nevelési feladat a szociális, életvitel minták közvetítése, a motiváció - fejlesztés, valamint az életpálya építéshez való aktív segítségnyújtás.

Amellett tehát, hogy ismerjük, és nevelőmunkánkba beépítjük a tudásalapú információs társadalom elvárásait, a kollégiumi nevelés-oktatás tartalmát, a kultúráközvetítő tevékenységet - a hatékonyság biztosítása érdekében - úgy szervezzük meg, hogy figyelünk tanulóink valódi fejlődési szükségleteire. A hangsúly azon van, hogy valóban alkalmazható többlet-tudást nyújtson a tudásközvetítő tevékenység, és járuljon hozzá az egyéni, meglévő készségek, képességek fejlesztéséhez. Ennek alapja a nevelő gyermek ismerete, s a differenciálás.

A kollégiumi tudás- és kultúráközvetítés tudáselemei változatosak: tartalmaz tudományos, művészeti ismereteket, tudnivalókat, értékeket, közvetíti a mindennapi „hétköznapi”, praktikus tudás ismereteleimet, s fejleszt az egyén és a társadalom számára kívánatos szociális képességeket, készségeket, kompetenciákat. E sokszínű tartalom átadása adekvát eszközök és módszerek igénybevételét, alkalmazását teszi szükségessé.

A tudásalapú információs társadalomhoz vezető út tehát nem lehet csupán számítógépekkel és egyéb digitális eszközökkel kikövezve. Öröndetes tény, hogy az intézményekben az utóbbi években az informatikai eszközrendszer látványos fejlődésen ment keresz-

tül, minden kollégiumban találunk számítógépes munkatermet, valamint hozzá legalább egy számítástechnikai szakembert, tanárt. Ugyanakkor aránytalanság mutatkozik, ha ezt a kultúráközvetítés egyéb eszközeinek vagy felületrendszerének fejlesztéséhez viszonyítjuk.

Ilyen a könyvtár, illetve az írott ismerethordozók állományának fejlesztése. A könyvben lévő információt csak részben pótolhatja a számítógép, magát a könyvet, folyóiratot egyáltalán nem, és a tanulásban a hagyományos ismerethordozók használatáról (mint például az olvasás) nem mondhatunk le. A könyvtár egyébként sem csupán a könyvkölcsönzés céljára szolgáló létesítmény, hanem a kulturális, a társadalmi közösségi élet, a művelődés, a szabadidő hasznos eltöltésének központja kellene, hogy legyen. Tehát olyan hely, ahol a kölcsönzést és a folyóirat böngészést egyéb szolgáltatások, kulturális programok egészítik ki.

A tevékenységrendszer színesítése azt kívánja, hogy többet áldozzanak a diákok kollégiumon belüli tevékenysége (pl. szakkörök eszközfeltétele, szabadidős programok) háttérfeltételeinek biztosításához, valamint a külső kulturális programokon (színház, kiállítás, koncert, stb.) való részvétel támogatására.

Utaltunk arra, hogy a kollégium felelőssége a tudás-közvetítésben a jövőben növekszik, ezért jobban előtérbe kerül az intézményműködés hatékonyságának és minőségének kérdése. Ezért szükséges, hogy az intézmények minél pontosabb választ kapjanak arra: növeli-e a tanulók esélyeit, és hogyan a tudásközvetítő tevékenységük, továbbá a tanulók iskolai és egyéb teljesítményére milyen hatása van ez? Mit profitálnak a neveltek mindabból, amit a kollégiumban a pedagógusok a különféle foglalkozásokon, az informális beszélgetések során, példamutatásukkal, szerető gondoskodásukkal nyújtottak számukra?

Sürgetővé válik tehát annak a gyakorlatnak a fokozatos kifejlesztése, hogy az intézmények megbízható módszerekkel ellenőrizzék, mérjék és értékeljék a „hozzáadott értéket”; a többlet-tudást, a nevelés eredményességét.

Hunyadi Napok 2005.

„Értékeink a múltban gyökereznek,
a jelenben hatnak,
és a jövő nemzedékét formálják.”

Hagyományaikhoz hűen 2005. április 26-28-án ismét megrendezték a kalocsai kollégisták a „Hunyadi Napokat”.

Kiss István diákigazgató átveszi a „hatalmat” Gulyás Béla igazgatótól

Az első nap közel két órás ünnepi műsorral kezdődött, ahol a következők szerepeltek:

- népi táncsoport
- modern, klasszikus táncsoport
- fúvós zenekar
- Zsani és Rita, (Katyi és Matyi)
- Horváth Adrenn vers
- Balogh Janka, Tári Mercedesz Dorina (szintetizátor és klarinét)

A diákok három jelölt közül választották meg a diákigazgatót, aki hivatalosan átvette a hatalmat és a kollégium

*A kollégium fúvós zenekara:
Bogdán János tanár úr és kollégái*

kulcsait Gulyás Béla igazgatótól. Kiss István elsőprő győzelmet aratott és a három nap alatt mindenben helyt állt: - fogadta a vendégeket, szervezte az esti szórakoztató programokat, bált, discót, a főzést és a sportmérkőzéseken

*A műsort szervezte és rendezte
Kovács Ilona tanárnő*

is rendíthetetlenül öltönyben képviselte választóit.

Az ünnepi műsort jelenlétével sok szülő is megtisztelte. Örömmel fogadták a diákok, hogy több iskolából a tanáraik is megtekintették őket. A műsort Kovács Ilona nevelőtanár szerkesztette, a néptáncot tanította. A zenekar fellépéséhez Bogdán János tanár úr és zenész társai nyújtottak segítséget, melynek kollégista diák vezetője Csőkör Csilla.

*„Katyi és Matyi” meséje
Földes Zsanett és Farkas Zita előadásában*

A társas táncsoportokat Mitró Ildikó és Piroska András tanulók vezették egész éven át. A zeneszolgáltatást Diel Tibor és Darabos Zoltán stúdiósok biztosították. A műsort követően Pécsi Józsefné igazgatóhelyettes megnyitotta a könyvtárban a „Kollégisták alkotásai” kiállítást, melyen harminc diák vett részt a szabadidejében készített vagy gyűjtött „alkotásaival”.

A rendezésben Martin Jánosné, Ko-

A sportnap főszereplői - a kollégium focicsapata

vács Ilona és Petróczy Ernőné tanárnők vettek részt.

Hajdúné Bertich Éva nevelőtanárnő szerkesztésében megjelent a „Hunyadi Vezér Cikkek” című kollégium lap,

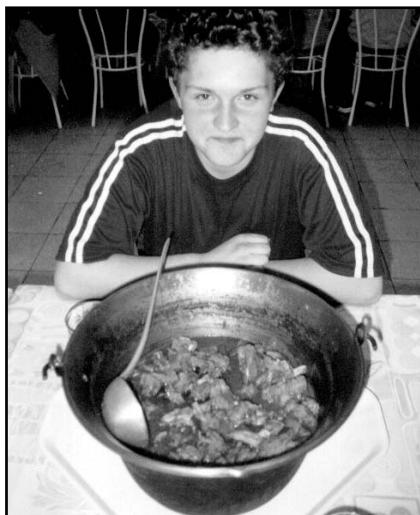
Martin tanár úr taktikai megbeszélést tart

mely száznál több fotóval érzékeltette az intézményben folyó pedagógiai munka legszebb pillanatait.

Fehérasztal mellett találkoztak a kollégium egykori dolgozói: - a Baráti Kör tagjai.

A diákigazgató oklevelet ad át a legjobb asztaliteniszözőnek

A konyha mestere

A kultúra napját bállal zárta az ifjúság, a fiúk öltönyben, nyakkendőben indultak hódítani és a lányok is felpróbálták a legszebb ruhájukat.

A második nap a sportversenyek jegyében zajlott. A kalocsai kollégisták fociban, sakkban, asztaliteniszben mértek össze az erejüket a **Jánoshalmi Városi Diákotthon** és a **kiskunfélegyházi Mezőgazdasági Szakközépiskola és Kollégium** lakóival. A mérkőzések fénypontja a lány labdarúgás volt.

A sport programokat **Martin János** tanár úr vezette. Az este közös énekléssel folytatódott.

A harmadik napon nyolc baráti társaság vett részt az udvari főzőversenyen. A konyha szakavatott szakácsiból álló zsűri alig győzte megkülönböztetni a hatféle marhapörköltet. A tantestület nevében Martin János tanár úr halázzal indult, természetesen versenyen kívül. A diákigazgató értékelte a három nap eseményeit, oklevelet adott át és kezdetét vette az elmaradhatatlan diszco.

Lóra termett kollégisták

A tantestület és a diákönkormányzat hagyományápolásból jelesre vizsgázott.

*„Nevelőtanár vagyok, -
mít érdekelné engem a nevelés elmélete maga,
Nem volna szép,
Ha katedra ízűvé változna a pedagógia.”*

G.B.

Elbúcsúztak az „öreg” Hunyadisok

A konyha és a DÖK gondoskodott az ünnepi vacsoráról

2005. május 4-én a kalocsai Hunyadi János Középszintű Kollégium öreg diákjai ünnepélyes keretek között búcsúztak egymástól és az intézménytől. A harmadikosok ünnepi műsorral és egy szál virággal búcsúztatták a szobatársakat, csoporttársakat, barátokat. Az egész kollégium virágba öltözött, az alsóbb évesek is ünnepi ruhában álltak a hosszú folyosókon. Egy kis időre még a legvidámabbak is elszomorodtak: megérintette őket a valóság. Mert a valóság nem más, mint az a pillanat, amiről azt hisszük hogy, ránk nem vonatkozik, velünk nem történhet meg. Az elsős annak örülne, ha ő búcsúzna, a végzős szomorú mert búcsúznia kell. A végzősök nevében **Nagy Tamás** és

Pap Mónika köszönt el. Szavaik meghatották a tantestület legkeményebb szívű kollégáit is: *“Bocsánatot kérünk, hogy sokszor rosszalkodtunk és borsot törtünk nevelőtanáraink orra alá. Higgyék el nem akartunk rosszat, csak gyerekek voltunk. Ma már másként nézünk tartárainkra és másként látjuk önmagunkat is.”*

Gulyás Béla igazgató köszönetét fejezte ki azoknak, akik a kollégium kulturális, sport és diák-önkormányzati életéért sokat tettek. A tantestület és a diákönkormányzat határozata alapján elismeréseket, jutalmakat adott át.

Farkas Zitának kollégiumi munkájáért oklevelet nyújt át Gulyás Béla igazgató

Két diák- **Bobek Gabriella** és **Vancsik Péter** - négy évi kiváló tanulmányi, közösségi munkájáért **„Hunyadi Kollé-**

A búcsúzás pillanatai

giumért” emlék plakett elismerésben részesült. Hatan a kollégiumi élet egy-egy területén végzett több évi munkájukért oklevelet és könyvjutalmat kaptak.

Hét diák a kollégiumi rendezvényeken nyújtott színvonalas szereplése elismeréseként oklevelet vehetett át.

A diákönkormányzat tagjai az ebédlőben - a konyha segítségével - ünnepi vacsorát adtak a végzősök tiszteletére. A D.Ö. elnöke pohárköszöntőjében szomorúan állapította meg, hogy *„Sajnos igazgatói utasításra csak gyermekpezsgővel lehet koccintani, de a nagybetűs életben (kimenő alatt) majd...”*

Bízunk benne, hogy a Hunyadi Kollégium az elmúlt négy évben hozzájárult ahhoz, hogy a most elköszönők olyan barátokra, tartalmas emberi kapcsolatokra találtak melyek szebbé, boldogabbá teszik felnőtt életüket.

*„ Légy a fűszálon egy pici él,
S nagyobb leszel a világ tengelyénél”*

Mottó: „*Jót s jól! Ebben áll a nagy titok.*”

Az Ipszilon Pedagógiai Intézet Kollégiumpedagógiai konferenciát rendez 2005. augusztus 25-26-án, Békéscsabán.

A 2003-ban közzétett Kollégiumi nevelés országos alapprogramja megalapozta a kollégiumi nevelés egész rendszerének megújítását és minőségi fejlesztését. Melyek a program bevezetésének eddigi tapasztalatai? Milyen új kihívások, feladatok, szerepek elé kerültek a pedagógusok? Hogyan kezeljük a „nehéz” helyzeteket? Hogyan tovább? A kérdésekre előadónk és a közös gondolkodás segítségével keressük a válaszokat.

A konferencia programja:

Megnyitó: 2005. augusztus 25. 10 óra

Előadások:

- **A közoktatási kollégiumi intézményhálózat helyzete, jövője, feladatai a 2005/06-os tanévben.**
Tervezett előadók: az Oktatási Minisztérium képviselője, a Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség elnöke
- **A kollégiumi nevelőtanári szerep változásai, a tanári személyiség szerepe a nevelés folyamatában, a megváltozott követelmények.**
Tervezett előadó: Benedek István kollégiumigazgató, egyetemi oktató
- **A kollégiumi nevelés pszichológiai, szociálpszichológiai elemei, konfliktus-szituációk és megoldások.**
Tervezett előadó: Bagdy Emőke pszichológus
- **Agresszió, félelem, harag és kezelése a kollégiumi közösségben.**
Tervezett előadó: Ranschburg Jenő pszichiáter
Az előadások után esetismertetési lehetőség előzetes jelentkezés alapján, konzultáció
- **Szekcióülések három csoportban**
Cél: a jó gyakorlatok megismerése, a tapasztalatok összegzése, a szakmai továbblépés lehetőségeinek megfogalmazása

Fakultatív programok: városismertető séta, múzeumlátogatás, hangverseny

Jelentkezési határidő: 2005. július 10.

Jelentkezési lap kérhető: Ipszilon Pedagógiai Intézet,

5600 Békéscsaba, Békési u. 46-48.

Tel: 66/453-377

Tel:/fax: 66/453-074

E-mail: ipszilonkft@freemail.hu

Részletes információt ad: Dr. Becsei Józsefné, Povázsay Mihály

A rendezvény támogatói: Békés Megye Közoktatási Közalapítványa
Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség